

Bir Türlü Doymak Bilmedim

— Recep ÇAĞLAR · 10 Mart 2012

Cevizi öyle severim,
Beş kiloyu birden yerim,
Biraz dar gelse de yerim,
Bir türlü doymak bilmedim.

Üç beş karpuz bana yetmez,
Yoksulluk kapımdan gitmez,
Böylelikle baca tütmez.
Yedim hiç doymak bilmedim

Severim yerim hurmayı
İstemem, ağzı boş durmayı,
Bilmem mideyi yormayı
Bir türlü doymak bilmedim.

Vazgeçilmezimdir soğan,
Elimden düşmedi söğen,
Yiye, yiye oldum koğan,
Bir türlü doymak bilmedim.

Her ay diktiririm bir urba,
Midem oldu eten torba,
Bana hükmeden bir zorba,
Bir türlü doymak bilmedim.

Kalkamaz oldum yerimden,
Bir ağrı girdi serimden,
Öyle derinden, derinden,
Bir türlü doymak bilmedim.

Sağlamca düğme diktirdim
Avradı andan bıktırdım
Yedikçe boyun büktürdüm
Bir türlü doymak bilmedim

Oğuzsoyluyum az yemem,
Sabaha da kalsın demem,
Yemek yemeden edemem,
Bir türlü doymak bilmedim